

PŘINÁŠET BOŽÍ ŽIVOT

OBLAST
MĚSTA
BONDO
V KENI

Co se o dění v Keni dozvíte tentokrát?

- **Životní rytmus v Keni a návrat do ČR**
- **Dubnové aktivity**
 - Učení svahilštiny a setkávání s místními lidmi
 - Cesta do Nairobi a podání žádosti o ID
 - Pomoc pastora Paula a jeho bratra Ayuba
- **Pořízení auta**
 - Proces nákupu LandCruiseru
 - Setkání s majitelkou auta Winnie
- **Přípravy na ArtCamp**
 - Plány pro srpnový ArtCamp
 - Význam české podpory
- **Děkování a modlitby**
- **Závěr**
 - Plány pro pobyt v ČR a na farmě Sivetio
 - Význam spolupráce

„Ahoj Lído. ...Po mnoha setkáních a interakcích s lidmi z nejrůznějších organizací, setkání s vámi mi pomohlo znovu najít víru a naději.“
Winnie, prodejce auta

Duben - čtvrtý měsíc našeho prvního roku v Keni. Život dostává svůj rytmus, který (chudák, sotva se trochu ustanovil) bude zas změněný. **26. května dorazíme zpátky do ČR a zdržíme se do konce července.**

Pokud se nic nezmění kolem arabského poloostrova (letíme přes AbúDhabí), odletíme 27. července společně s 8 dobrovolníky na dvoutýdenní ArtCamp.

Co naplňovalo naše dny v dubnu? Kromě našich **obvyklých činností** - učení svahilštiny, setkávání se zdejšími lidmi, s dětmi ze ShineBean programu a další, které už jste s námi prozkoumali - jsme udělali další **krok v procesu našeho oficiálního pobytu v Keni.** V polovině dubna jsme absolvovali celodenní jízdu autobusem do hlavního města Nairobi.

Hlavním cílem byl zdejší imigrační úřad, kde jsme podali žádost o ID. Úřadování v Keni, to je speciální disciplína, ale musíme s vděčností konstatovat, že se podařilo zredukovat čekací doby a zmatky na velmi únosné minimum. Patrně i díky našemu doprovodu - pastora Paula už z našeho povídání znáte. Jeho **mladší bratr Ayub** žije s rodinou v Nairobi a podniká. No, asi snad ve všem 😊. Zná spoustu lidí a prostě se vyzná v tlačeni. (Je to ten, který nám po našem přiletu pomohl opravit v pasech špatné razítko s loňským datem.) Věnoval nám čas po celou dobu v Nairobi. Doprovodil nás do hudebnin (které Hanka znala už z dřívějška) a podařilo se obstarat ze neskutečně příznivou cenu reproduktor, který se doposud na akce, především na ArtCamp musel půjčovat.

Hlavní - a neplánovanou - akcí se ale nakonec stalo **pořízení velkého auta** pro potřeby našich služeb v Bondu. Jak víte, farma Sivetio, kterou máme na starosti, je koncipovaná jako „tréninková“. Plánujeme přivážet skupiny dětí i dospělých a nechat je prozkoumat různé metody farmaření, závlahy a udržení vody, zdravé půdy atp. A právě v onom „přivážet“ byl háček. Ještě doma, v Česku začal Jirka s Ayubem na internetu hledat výhodnou nabídku většího odolného vozu. Ať to neprotahuju (protože v reálu se to protáhlo ažaž), auto jsme pořídili. A děkujeme Pánu za zázračnou cestu, jakou k nám vůz dostal. Už jen ta „náhoda“, jak jsme ho našli. Jednoho dne šel Ayub v nákupním centru kolem nástěnky, kde zahlédl inzerát na auto, které bylo úplně jak pro nás. (pokud někdo neznáte můj příběh, jak jsem se dostala do rádia, tak jedna nástěnka a malý inzerátek...😊)

Ayub, Jirka i Hani nadšení z pořízení prostorného auta.

*„Lidé jako jste vy přinášíte esenci našeho nebeského Otce nevinným lidem, kteří ho nesmírně potřebují, aby se mohli znovu postavit na nohy a jít kupředu.“
Winnie, prodejce auta*

Následovalo setkání na parkovišti - muži se věnovali autu, motoru atp. a já si povídala s manželkou majitele tohoto vozu. Byl z toho neskutečně hluboký rozhovor o Boží lásce a o naší touze pomáhat lidem v Keni, aby byli samostatní a nabyli sebedůvěru a naději, že se dokážou o sebe postarat, ne čekat na nějakou pomoc zvenčí. Ona s manželem jsou celá léta v různých neziskovkách a nechala se slyšet, že takový koncept ještě NIKDY neviděla a že je z toho nadšená. I slzičky nám ukápaly tam na parkovišti.

A pak už svému muži (toho času v Austrálii, kam se stěhují do služby v Červeném kříži) volala, že chce, aby auto patřilo nám.

No nevím, co si chlap říkal 😊 - protože měli mnohem lepší finanční nabídky a k tomu se nehorázným způsobem zdržel převod peněz z Česka sem. Byl to, upřímně řečeno, docela horor... A pak víkend, kdy se nic mezibankovního nedělo. A oni říkali, že můžou čekat jen do pondělí... A přišlo pondělí, úterý, středa. No, už jsme si mysleli, že nám to auto uniklo. Modlili jsme se - že jediný, kdo to může zařídit, je Pán. Žádný jiný útok to nemůže překazit. A pokud to nevyjde, je to jen a jen v Pánových rukách... Ale všichni jsme tak nějak cítili, že to je naše cesta... Obzvláště tou spoluprací - Jirka prakticky prohlíží auto a já mám **možnost sdílet slovy Boží lásku.**

Včera večer paní Winnie napsala (překládám z angličtiny):

*„Ahoj Lído. Bylo opravdu milé vás poznat. Po mnoha setkáních a interakcích s lidmi z nejrůznějších organizací, **setkání s vámi mi pomohlo znovu najít víru a naději.** A až budete dál v kontaktu s nejrůznějšími lidmi tady v Keni; moje modlitba je, aby vaše srdce zůstala čistá a milující, bez ohledu na cokoli. Lidé jako jste vy přinášejí esenci našeho nebeského Otce nevinným lidem, kteří ho nesmírně potřebují, aby se mohli znovu postavit na nohy a jít kupředu. ... Odmítla jsem 2 další nabídky, i přesto, že mi slibovali větší částku, protože jsem doufala, že byste naše auto mohli dostat právě vy.“*

LandCruiser je pro nás víc, než auto. Kéž každou naši cestu s ním provází Boží požehnání a sláva!

Ivanna je vnučka naší paní domácí a strávila s námi skoro 2 týdny prázdnin. Naučila se několik písniček v češtině a byla prostě "naša".

Chápete to? My jednáme o autě a náš drahý Pán dokáže uprostřed toho „obnovit víru a naději“ jedné ženy!!! A dokonce způsobí, že odolá lákání vyšší kupní částky, aby se auto dostalo nám. Snad se mi daří vám zprostředkovat, že tenhle starý (ale dobrý!) LandCruiser je pro nás víc, než auto. Kéž každou naši cestu s ním provází Boží požehnání a sláva! Na autě se teď intenzivně pracuje - přestavuje se zadní část, aby pojala 6 lidí - tedy dohromady 9 (protože vepředu je místo pro 3 (ehm.. dva spolujezdci musejí být hoodně štíhlí). Ale obecně ve zdejším provozu je to vlastně takový malý autobus - děti se tam naskládá nepočítaně. V některém z příštích newsletterů vám ho ukážeme v akci. Tou první akcí bude... **ART CAMP 2026!!!**

Jsme plní očekávání, jaké to bude ve dvou srpnových týdnech, kdy přijede tým 8 dobrovolníků z Česka, aby uspořádal **zážitkový kreativní týdenní kemp pro děti z venkovských samot**, které nemají žádný solidní program o prázdninách (ani v běžném školním roce). Vypůjčujeme si pojem „příměstský“, protože vystihuje charakter kempu - děti přijdou ráno a po skončení odpoledního programu se vracejí na noc domů.

V reálu by měl být spíše „příbušní“ 😊 Letos proběhne už třetí ročník. Před časem jsem s vámi sdílela, že vnímáme, jak navazujeme na to, co Pán už započal skrze někoho před námi. Tak v tomto případě je hrdinkou víry naše parťačka Hanka, která nasbírala zkušenosti během experimentálního prvního ročníku. Hanka „vymyslela“ formát kempu, inspirovala svým západem české kreativce, aby přijeli do neznáma, zajistila finance díky štědrosti českých dárců, zkontaktovala místní komunitu, v loňském roce rozšířila účast místních učitelů (což nesmírně pomohlo zejména v duchovních programech, kdy je pro děti náročné uchopit biblické myšlenky v angličtině – a zkušení učitelé základek nebo církevních besídek jim v tom dokážou pomoci ve svahilštině, jak by nikdo z českého týmu nezvládl). Byla to průkopnická práce, kdy nikdo přesně nevěděl, jak to celé bude vypadat. Ne, že bychom teď byli o moc dál: sice už něco tušíme, ale stále je spousta neznámých a proměnných a je jisté, že o překvapení nebude nouze. Ale to je v pořádku – učíme se důvěřovat Pánu: pracujeme tak, jak umíme a skutečné požehnání a zajištění přichází od Něj.

Zkraje dubna jsme také oslavili Velikonoce. Hanka udělala nefalšovaný africký mazanec 🍞

Kterak se učitelka hudby raduje z nákupu křovinořezu

V době našeho pobytu v ČR chystáme **týmové setkání letošních dobrovolníků Art Campu** – těšíme se, že strávíme společně sobotu 20. června. Pak v neděli 21. června se po skupinách rozjedeme do církví v okolí našeho setkání a **přineseme svědectví o tom, co Pán dělá a bude dělat prostřednictvím ArtCampu**. Bez pomoci české církve – modlitební, finanční – se ani letošní Art Camp neobejde. Takže budeme rádi, když se připojíte svými modlitbami v termínech:

3. -7. srpna ve vesnici Kapiyo

a **10. - 15. srpna** ve vesnici Ndere.

O ArtCampu se dozvíte více na webu

<https://www.artcampkenya.com/cs>

Užijte si informační video, které jsme ve spolupráci s jedním z týmu zpracovali. Na webu také najdete proklik, přes který se můžete přihlásit do WhatsApp skupiny, která bude mapovat dění na ArtCampech v reálném čase, přinese aktuální modlitební podněty, zkrátka umožní vám „být u toho“.

Newsletter s květnovým časosběrem vám pošlu už - jak Pán dá - z Česka.

Nejdřív se měsíce auto hledalo na internetu...

A ještě ubytování pro ArtCamp tým pro první týden v oblasti vesnice Kapiyo. Trávnová střeška a rotundové domky - Bob hostí ArtCampáky už třetím rokem. A jeho maminka s pomocníky nám prý chutně africky uvaří!
Tohle místo je MIMORÁDNÉ!

Pokud byste se chtěli finančně podílet na této službě v Keni:

Děkujeme

- za **pořízení auta** pro potřeby naší práce a za Boží práci skrze nákup
- za **pořízení reproduktoru**
- za hladké **podání žádosti o ID**
- za všechno, co se podařilo připravit pro **ArtCamp**

Modlete se s námi

- za **lety ČR - Keňa** (přejeme si doletět domů, ale taky koncem července před ArtCampem sem do Keni)
- za **přípravu ArtCampu** - zejména za finance (rozpočet je 250 000 Kč, letenky, očkování a další osobní poplatky si hradí každý z týmu sám za sebe - děkujeme za toto nasazení našich dobrovolníků)
- za **návštěvy církví a skupin**, kde naši dobrovolníci budou prezentovat ArtCamp
- za **děti z programu ShineBeanu**, které jsme v dubnu navštívili
- za **skupinu žen, se kterou rozvíjíme „obchodní“ (ale i duchovní) spolupráci** - říkají si Yaw Pachi
- za **„náhodná“ setkání** (za Winnie, manželku původního majitele našeho auta)
- za dobré **naplánování našeho pobytu v ČR**
- za **děni na farmě** - během května chce Jirka hodně věcí dotáhnout, nastavit prodej výpěstků, dobudovat potřebné zázemí, vysázet ovocný sad...bude toho opravdu hodně

Jsme rádi, že jsme v proudu tohoto života tady v Bondu a okolí společně.

Lída a Jirka